

Zaliczka na prenumeratę roczną 350 mk.

Ogłoszenia drobne za wiersz lub jego miejsce 25 mk., za szpaltę 1000 mk., za stronę 2000 mk.

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA BIAŁOSTOCKIEGO.

Redakcja i Administracja: Białystok, Urząd Wojewódzki, Pałac Branickich.

Ogłoszenia, obwieszczenia, odezwy, zawiadomienia, komunikaty, uchwały, rozkazy, ect. władz cywilnych i wojsk. oraz instytucji społecznych i użyteczności publicznej przyjmuje się bez zastrzeżeń,—od osób prywatnych zaś tylko takie ogłoszenia, które wynikają ze stosunków tychże do wymienionych władz i instytucji, względnie o ile mają dobro lub interes ogółu na celu.

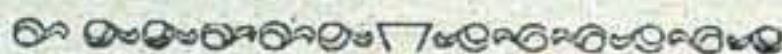
T R E Ś Ć:

Dział urzędowy

<i>I. Przepisy organizacyjne.</i> 1. <i>II. Rozporządzenie Wojewody w sprawie dowodów osobistych</i> 2. <i>III. Okólniki i komunikaty Wojewody, oraz Ministerstw zespolonych w Urzędzie Wojewódzkim w sprawach:</i> A. Ogólno-administracyjnych i samorządowych 3. 4. 5. 6. 7. B. Weterynaryjnych. 8.	C. Pracy i Opieki Społecznej. 9. 10. D. Szkolnych. 11. 12. <i>IV. Obwieszczenia Urzędu Wojewódzkiego o:</i> A. Zarejestrowanych stowarzyszeniach. 13. B. Unieważnianych dokumentach. 14. <i>VII. Wykaz ważniejszych ustaw rozporządzeń i okólników:</i> 15. 16. 17.

Dział nieurzędowy

Obwieszczenia

Dział Urzędowy

I

Przepisy Organizacyjne

1

Regulamin

z dnia 16 września 1921 r. do Nr. 520/1 782/1
wydany przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej dla Wojewódzkich Wydziałów Pracy i Opieki Społecznej.

Na podstawie końcowego ustępu § c-fu 11-go Rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 2 września r. b. w przedmiocie instrukcji dla Wydziałów Pracy i Opieki Społecznej w Urzędach Wojewódzkich b. Zaboru Rosyjskiego (Monitor 208 z dnia 14 IX-21). ustalam dla Wojewódzkich Wydziałów Pracy i Opieki Społecznej b. Zaboru Rosyjskiego regulamin następujący:

Art. 1

Wydział Pracy i Opieki Społecznej poza opracowaniem wniosków w sprawach personalnych i budżetowo-gospodarczych, dotyczących samego działu, ma następujące zadania:

1. W Zakresie działu pracy.

a) administracja i inspekcja Państwowych Urzędów Pośrednictwa Pracy i Opieki nad Wychodźcami;

b) sprawozdania z rynku pracy na terytorium Województwa i clearingu w dziedzinach pracy, przekazanych Urzędowi Wojewódzkim przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej;

c) nadzór nad zarobkowym i społecznym pośrednictwem pracy;

d) organizacja i koordynowanie akcji porady zawodowej;

e) walka z bezrobociem;

f) wykonanie poleceń Głównego Urzędu Emigracyjnego w zakresie emigracji i opieki nad wychodźcami.

2. W zakresie działu opieki społecznej.

a) opieka nad dziećmi i młodzieżą, zwłaszcza nad sierotami, półsierotami, zaniedbanymi, opuszczonymi, przestępnymi oraz zagrożonymi przez wpływy złego otoczenia;

b) ochrona macierzyństwa;

c) opieka nad starcami, inwalidami, kalekami nieuleczalnie chorymi, upośledzonymi umysłowo i w ogóle nad niezdolnymi do pracy;

d) opieka nad bezdomnymi ofiarami wojny szczególnie ciężko poszkodowanymi;

e) opieka nad więźniami;

f) walka z żebractwem, włóczęgostwem, nierzędem i alkoholizmem

g) popieranie stowarzyszeń i związków o charakterze wzajemnej pomocy.

h) współdziałanie w sprawach osiedleńczych

Art. 2.

W wykonaniu zadań, objętych p. 1 t. j. w dziale pracy Wydział Pracy i Opieki Społecznej wypełnia następujące czynności:

1. wykonywa nadzór nad działalnością państwowych Urzędów Pośrednictwa Pracy na terytorium Województwa;

2. opracowuje wnioski i opinie w sprawach preliminarzy budżetowych poszczególnych Państwowych Urzędów Pośrednictwa Pracy przed skierowaniem tych wniosków i opinii do Wydziału Budżetowo-Gospodarczego Województwa;

3. opracowuje wnioski do Wojewody o potrzebie asygnowań;

4. sprawdza prawidłowość i celowość wydatków Państwowych Urzędów Pośrednictwa Pracy przed

skierowaniem sprawozdań kasowych do Wydziału Budżetowo-Gospodarczego;

5. zestawia inwentarze Państwowych Urzędów Pośrednictwa Pracy na terytorium Województwa oraz wykonywa nadzór nad prowadzeniem inwentaryzacji w Państwowych Urzędach Pośrednictwa Pracy;

6. występuje do Wojewody z wnioskami i opiniami w sprawach przyjmowania, awansowania i zwalniania urzędników tych stopni służbowych, których przyjmowanie, awansowanie i zwalnianie nie zostało zastrzeżone dla Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, oraz wydaje na życzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej opinie w sprawach awansowania i zwalniania urzędników wyższych, poczynając od VII stopnia służbowego.

7. opracowuje wnioski do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej o tworzeniu lub kasowaniu poszczególnych P. U. P. P. oraz o przenoszeniu ich siedzib z jednej miejscowości do drugiej;

8. reguluje popyt i podaż pracy w granicach Województwa oraz nadzoruje wykonywanie przez P. U. P. P. ogólnopanstwowego clearingu zgodnie z poleceniami i rozporządzeniami Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej;

9. opracowuje wnioski do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, dotyczące się emigracji, wychodźstwa sezonowego, oraz nadzoruje wykonywanie przez P. U. P. P. zarządzeń Ministerstwa w przedmiocie angażowania robotników do zagranicznych pracodawców;

10. otrzymuje od P. U. P. P. odpisy wszelkich sprawozdań clearingowych i statystycznych i opracowuje te dane odpowiednio do potrzeb Województwa; przestrzega terminowego sporządzania sprawozdań przez P. U. P. P. i przeprowadza kontrolę sumiennego zbierania i opracowywania danych przez P. U. P. P.

11. prowadzi ewidencję zarobkowych oraz społecznych biur pośrednictwa pracy;

12. wydaje opinie w sprawach udzielania koncesji na prowadzenie zarobkowych biur pośrednictwa pracy;

13. zbiera przez P. U. P. P. informacje o działalności społecznych biur pośrednictwa pracy oraz związków zawodowych na polu pośrednictwa pracy.

14. koordynuje akcje pośrednictwa pracy, prowadzoną przez P. U. P. P. oraz przez organizacje zawodowe pracowników i pracodawców i organizacje społeczne, na zasadach wskazanych przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej;

15. organizuje przy P. U. P. P. na terenie Województwa udzielanie porad nie zawodowo zgodnie z instrukcjami i poleceniami Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej;

16. propaguje akcję porady zawodowej wśród społeczeństwa zwłaszcza zaś młodzieży oraz przeprowadza na terenie Województwa potrzebne badania, dotyczące tejże akcji;

17. koordynuje działalność wszelkich instytucji, uprawiających poradę zawodową;

18. bada wszelkie przejawy bezrobocia i jego przyczyn oraz wykonywa nadzór nad odnośną działalnością P. U. P. P.

19. inicjuje i przedsiębierze środki, zmierzające do zapobiegania lub łagodzenia bezrobocia oraz opracowuje odnośne wnioski do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, zwłaszcza inicjuje i popiera wszelkiego rodzaju roboty, mające dać zatrudnienie bezrobotnym.

20. współdziała oraz ułatwia współdziałanie P. U. P. P. w powyższym zakresie z instytucjami państwowymi, komunalnymi i prywatnymi zwłaszcza z organami Ministerstwa Robót Publicznych;

21. wykonywa inne czynności urzędowe z zakresu pracy, przekazane Urz. Woj. przez odnośne ustawy, rozporządzenia wykonawcze i zarządzenia M. P. i Opieki Społecznej;

Art. 3.

Jako wyjątek do zasady, wyrażonej w art. 9 Rozporządzenia z dn. 2 września r. b. raporty clearingowe oraz raporty statystyczne nadsyłane będą do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, odpisy zaś tych raportów będą przesyłane do Woj. Wydz. Pracy i Opieki Społecznej; również Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej będzie kierować pisma w sprawach sprawozdań z clearingu wprost do P. U. P. P. odpisy zaś tych pism do Woj. Wydz. Pracy i Opieki Społecznej;

Art. 4.

W wykonaniu zadań objętych p. 2-ym art. 1 niniejszego regulaminu, w dziale opieki społecznej Wojewódzkiego Wydziału Pracy i Op. Społecznej wypełnia następujące czynności;

1. wykonywa w dziale opieki społecznej w stosunku do urzędów państwowych opieki społecznej i państwowych Instytucji opieki społecznej, wszystkie te czynności urzędowe, jakie są wymienione w punktach od 1. do 7 włącznie art. 2 tego regulaminu dla działu pracy;

2. wykonywa nadzór nad wykonywaniem obowiązków opieki społecznej przez właściwe związki komunalne;

3. organizuje powiatowe i miejskie komisje opieki społecznej, a na kresach wschodnich Rady Opieki Społecznej na zasadach przez Ministerstwo ustalonych, czuwa nad ich działalnością i koordynuje tę działalność na terenie Województwa.

4. wykonywa nadzór nad zarządami państwowych zakładów opieki społecznej, na terenie Województwa;

5. opinuje i występuje z wnioskami w sprawach preliminarzy budżetowych, przedstawionych przez Delegatów Opieki Społecznej, powiatowe i miejskie Komisje Opieki Społecznej, względnie Rady Opieki Społecznej na kresach wschodnich,

6. subwencjonuje w granicach budżetu z funduszy, na ten cel przeznaczonych, instytucje opiekuńcze, przyznaje zapomogi i inne formy pomocy osobom, uprawnionym do pomocy państwowej w drodze odpowiednich przepisów prawnych i decyzji Ministra Pracy i Opieki Społecznej (n. p. inwalidzi cywilni i osoby po-

zostałe po nich, pokrzywdzeni przez państwa zaborcze za swe przekonania polityczne i religijne).

7. sprawdza rachunki z udzielonych subwencji, wygotowuje sprawozdania kwartalne i przesyła te sprawozdania do Ministerstwa w formie, nadającej się do przedstawienia Izbie Kontroli Państwa;

8. prowadzi ewidencję wszystkich instytucji opiekuńczych na terenie Województwa;

9. dąży do skoordynowania działalności opiekuńczej państwowej, komunalnej, i instytucji społecznych na terenie Województwa;

10. gromadzi statystyczne dane w poszczególnych działach opieki;

11. wydaje opinie w sprawach rejestracji instytucji opiekuńczych (art. 7 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 listopada 1919 r. Dz. Ust. 1919 r. Nr 90 poz. 490,)

12. wydaje opinie dla Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej w sprawach zatwierdzenia fundacji, darowizn i zapisów (Dekret z dn. 7 lutego 1919 r. Dz. Pr. 1919 r. Nr 15 poz. 215.)

13. nadzoruje i kontroluje wykonania fundacji, darowizn i zapisów;

14. popiera słabe ekonomicznie stowarzyszenia i związki o charakterze wzajemnej pomocy, jako to domy ludowe, kluby, kooperatywy ratownicze i t. d.;

15. wykonywa wszelkie akta Opieki społecznej nad inwalidami wojennymi w granicach, przekazanych Urzędowi Wojewódzkim przez odnośne ustawy, rozporządzenia wykonawcze i postanowienia Ministerstwa;

16. prowadzi ewidencję nieszczęść żywiołowych (pożary, powodzie) udziela poszkodowanym doraźnej pomocy, oraz współdziała z Dyrekcją Odbudowy w pomocy przy odbudowaniu zniszczonych siedzib;

17. wykonywa inne czynności urzędowe z zakresu opieki Społecznej, przekazane Urzędowi Wojewódzkim przez odnośne ustawy, rozporządzenia wykonawcze i zarządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 5.

Wydział Pracy i Opieki Społecznej nie ma ograniczać się jedynie do załatwiania pism, które otrzymuje, a z urzędu obowiązany jest czuwać nad prawidłowym ukształtowaniem się życia społecznego w zakresie agend, do kompetencji Wydziału Pracy i Społecznej należących, powinien dokładnie poznać panujące w tym zakresie stosunki w okręgu terytorjalnym Województwa, powinien bądź drogą pisemną bądź w miarę potrzebny drogą zbadania na miejscu starać się o usunięcie niewłaściwości i skierowania spraw na właściwe tory, winien w razie potrzeby występować z inicjatywą lub poparciem działalności i zamierzeń władz i urzędów państwowych, samorządowych związków i organizacji społecznych,

Minister Pracy i Opieki Społecznej

(—) Darowski.

II.

Rozporządzenia Wojewody.

2.

Rozporządzenie w sprawie przymusowego posiadania dowodów osobistych przez obywateli polskich, obowiązujące na obszarze Województwa Białostockiego.

Na zasadzie art. 24. Dekretu Rady Regencyjnej z dnia 3. stycznia 1918, Dz. Pr. Nr. 1 poz. 1 zarządzam co następuje:

par. 1. Każda osoba bez różnicy płci, w wieku wyżej lat 15, której miejscem stałego zamieszkania jest gmina miejska, obowiązana jest zaopatrzyć się do dnia 31. grudnia 1921 w tymczasowy dowód osobisty z fotografią, stwierdzający tożsamość osoby.

par. 2. Każda osoba bez różnicy płci, w wieku wyżej lat 15, podróżując na obszarze Województwa Białostockiego po dniu 1. grudnia 1921 pieszo, kołowo lub koleją, bez względu, czy miejscem stałego zamieszkania jest gmina miejska lub wiejska, obowiązana jest zaopatrzyć się w tymczasowy dowód osobisty z fotografią.

par. 3. Tymczasowe dowody osobiste wydawać będzie właściwe Starostwo stałego miejsca zamieszkania danej osoby za złożeniem należytości stemplowej 10 Mk., oraz za zwrotem rzeczywistych kosztów druku po przedłożeniu dowodów, stwierdzających przynależność państwową polską.

par. 5. Każda osoba bez różnicy płci, w wieku wyżej lat 15, zamieszkała poza obszarem Województwa Białostockiego obowiązana jest, podróżując po dniu 1. grudnia 1921 pieszo, kołowo lub koleją na obszarze Województwa Białostockiego, zaopatrzyć się w tymczasowy dowód osobisty lub kartę legitymacyjną z fotografią, wystawioną lub potwierdzoną przez właściwe Starostwo.

par. 6. Legitymacje urzędnicze i legitymacje akademickie słuchaczy publicznych szkół wyższych, o ile są zaopatrzone w fotografię, zastępują tymczasowe dowody osobiste.

par. 7. Wszyscy cudzoziemcy, o ile nie należą do państw sprzymierzonych, muszą posiadać od chwili ogłoszenia niniejszego rozporządzenia ważny dokument z fotografią, wydany przez Starostwo obecnego miejsca zamieszkania.

par. 8. Wszyscy cudzoziemcy, o ile nie należą do Państw sprzymierzonych, winni posiadać paszport zagraniczny. O ile paszportu takiego nie posiadają, winni postarać się o to u właściwych władz konsularnych.

par. 9. Każde opuszczenie miejsca stałego zamieszkania, jak również przybycie do innej miejscowości i powrót do miejsca zamieszkania, winno być zgłoszone w biurze meldunkowym i uwidocznione w dowodzie osobistym.

par. 10. Na żądanie organów kontrolujących winien każdy obywatel dokument podróży okazać.

par. 11. Odstępowanie dowodu osobistego innej osobie, jak również korzystanie z dowodu osobistego fałszywego, lub należącego do osoby trzeciej, będzie karane.

par. 12. O zgubieniu dowodu osobistego należy zawiadomić do 3-ch dni to Starostwo, które dowód ten wydało, lub potwierdziło.

par. 13. Wszelkie przekroczenia powyższych przepisów, o ile nie są objęte kodeksem karnym będą ścigane w myśl rozporządzenia M. S. W. z dnia 21. lutego 1919 Dz. Urz. M. S. W. Nr. 16. poz. 184. przez władze administracyjne.

par. 14. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania.

Białystok, dn. 7 listopada 1921 r.

L. Pr. 3388/18.

W O J E W O D A:

w. z. (—) J. Kołek.

III.

Okólniki i Komunikaty Wojewody, oraz Ministerstw zespolonych w Urzędzie Wojewódzkim.

W sprawach ogólnoadministracyjnych i samorządowych.

3

Komunikat Wojewody do wszystkich Naczelników Wydziałów oraz Starostów w sprawie godzin przyjęć interesantów.

Na podstawie okólnika Nr. 2 Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 1 kwietnia 1921 r. L: 2041/8-Pr. oraz w uzupełnieniu tutejszego okólnika z dnia 28 września 1921 r. L. 2823/24-Pr. Część I zarządzam odnośnie do przyjęć interesantów w Urzędzie Wojewódzkim oraz w Starostwach co następuje;

1.) Wojewoda przyjmuje:

- A) od 10-ej do 11-ej w sprawach pilnych,
- B) od 11-ej do 13-ej interesantów prywatnych w sprawach osobistych,
- C) od 13-ej do 15-ej urzędników w sprawach służbowych.

2.) Naczelnicy Wydziałów przyjmują:

- A) od 10-ej do 11-ej w sprawach pilnych,
- B) pozatem od 13-ej do 15-ej,
- C) dłuższe konferencje od 17-ej do 20-ej.

3.) Starostowie przyjmują:

- A) od 10-ej do 11 w sprawach pilnych,

B) od 11-ej do 13-ej interesantów prywatnych i urzędników w sprawach osobistych,

C) od 13-ej do 15-ej urzędników w sprawach służbowych

4.) Kancelarie Wydziałów Województwa, oraz Kancelarie Starostw będą udzielać informacji w godzinach urzędowych bez ograniczeń.

Posłowie do sejmu ustawodawczego i urzędnicy państwowi zgłaszający się w sprawach służbowych mają być przyjmowani i poza godzinami przyjęć.

Tak samo poza godzinami przejąć będą przyjmowani interesanci w wypadkach niecierpiących zwłoki.

O tem powiadomią Panowie Naczelnicy (Starostowie) podwładny personel i zarządzają umieszczenie orjentacyjnych napisów dla stron w tym względzie.

Białystok dn. 14 listopada 1921 r.

L. p. 3723/37

WOJEWODA:

w. z. (—) J. Kołek

4.

Okólnik Nr. 28 Wojewody w sprawie posiadania i sprzedaży broni palnej i nabojów przez domy komisowe.

Na podstawie art. 2 dekretu z dn. 25 I. 1919 r. o nabywaniu i posiadaniu broni i amunicji (: Dz. P. Nr. 9 p. 123:) i punktu 2-go rozp. wyk. do tego dekretu z d. 29 I. 1919 r. : (Dz. P. Nr. 12 p. 133) wydaje następujące zarządzenia w sprawie nabywania, przechowywania i sprzedaży broni palnej krótkiej i myśliwskiej oraz amunicji przez domy komisowe:

1. Wszystkie domy komisowe sprzedając broń i amunicję na terenie tut. Województwa podlegają rejestracji.

II. Domy Komisowe, które zamierzają przyjmować w komis wszelką broń palną i ich części składowe oraz wszelkiego rodzaju amunicję, winny posiadać odpowiednie zezwolenie tut. Województwa.

III. Domy Komisowe, które otrzymały wymienione w punkcie 2-gim zezwolenia, mogą przyjmować w komis wszelką broń palną z wyjątkiem broni typu wojkowego i amunicję, jakoteż sprzedawać tylko osobom takim, które wykazą się zezwoleniem odpowiedniego Starostwa, iż mają prawo posiadania broni palnej krótkiej i myśliwskiej.

IV. Domy komisowe, które zamierzają nabywać, posiadać i sprzedawać broń palną i sieczną typu wojkowego winny przed uprzedniem uzyskaniem zezwolenia ze strony miejscowych Władz administracyjnych, wykazać się stosowną aprobatą odpowiedniego D. O. G-nu.

V. Domy komisowe winny prowadzić ściłą ewidencję przyjętych w komis broni i amunicji, jakoteż

ewidencje ich sprzedaży. W tym celu założą one odpowiednie dziennik ewidencyjny paginowany z rubrykami na pierwszej stronie:

A) 1) liczba porządkowa, 2) imię i nazwisko oddającego w komis, 3) miejsce jego zamieszkania, 4) Nr karty na broń i data wystawienia, 5) oznaczenie przedmiotu, 6) cena komissowa:

B) na drugiej stronie: rubryki 1, 3, 4, i 5 pozostają niezmiennione, zaś rubryka 2) imię i nazwisko kupującego, 6) cena sprzedaży.

VI. Winni przekroczenia powyższego zarządzenia ulegną karze, przewidzianej w art. 5 wyżej zacytowanego dekretu.

Białystok, dn. 3 listopada 1921 r.

L. Pr. 3793/1.

w z. Wojewoda:

J. Kołek.

5.

Okólnik Nr. 132 Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w sprawie wydawania pozwoleń na broń palną i kart łowieckich.

Uzupełniając i częściowo zmieniając okólnik Nr. 201 z dnia 14 czerwca 1920 r. (Nr. BP. 668/1) podaje do wiadomości i zastosowania się, co następuje:

1. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych opracowało jednolite wzory blankietów pozwoleń na broń i kart łowieckich, które wprowadzone zostają od dnia 1 stycznia 1922 r. — Wyłączne prawo przygotowania tych blankietów będzie miała drukarnia państwowa w Warszawie, która będzie ich dostarczać pp. Wojewodom (Komisarzowi Rządu). O sposobie dostarczania blankietów, regulowania należności, i t. d. nastąpi w dniach najbliższych specjalne zarządzenie.

2. Przy wydawaniu pozwoleń na broń krótką i myśliwską należy się w dalszym ciągu kierować wskazówkami par. 1 i 2 okólnika Nr. 201 z dnia 14 czerwca 1920 r., a w szczególności zasadami, w piśmie okólnem z dnia 9 sierpnia 1921 r. Nr. BP. 1347.

3. Ze względu na konieczność ściślejszej kontroli i ewidencji broni, kupowanej i posiadanej przez osoby prywatne, należy przy wydawaniu pozwoleń przestrzegać następującego postępowania:

a) przy odnawianiu pozwoleń na broń względnie przy wydawaniu nowych pozwoleń na broń, będącą już w posiadaniu osoby zainteresowanej, władze administracyjne winny odnotowywać w pozwoleniu dokładny numer broni, posiadanej przez petenta, oraz w miarę możliwości system i kaliber broni (zwłaszcza

dla broni krótkiej). W tym celu petent winien przedstawić broń władzy wydającej pozwolenie.

- b) przy wydawaniu pozwoleń na broń, którą petent zamierza dopiero nabyć, należy, po ustaleniu i zdecydowaniu, że prośba podlega uwzględnieniu, wydawać petentowi „Pozwolenie na kupno broni”, według załączonego wzoru. Blankiety tych pozwoleń również będzie dostarczać drukarnia państwowa. Termin ważności takiego pozwolenia określa władza wydająca; nie powinien jednak przekraczać 30 dni. Po upływie terminu „pozwolenie przestaje być dowodem uprawniającym do kupna. Petent po nabyciu broni i pozostawieniu odcinka z pokwitowaniem u sprzedającego winien zwrócić pozwolenie na kupno broni z wypełnionymi przez sprzedającego rubrykami i zaopatrzone podpisem i ewent. pieczęcią sprzedającego, oraz przedstawić kupioną broń władzy administracyjnej, która wówczas dopiero wydaje mu ostateczne pozwolenie na broń po wypełnieniu go jak w punkcie a). Zwrócone pozwolenie na kupno broni pozostaje w aktach sprawy.

W związku z powyższem postępowaniem władze administracyjne I instancji w ewidencji wydanych pozwoleń na broń, prowadzonej w myśl par. 8 okólnika № 201 winny dokładnie wpisywać numer, system i kaliber broni, na którą zostało wydane pozwolenie.

Jak wynika z powyższego roczne pozwolenie na broń przestaje być dokumentem uprawniającym do nabycia broni palnej, należy zatem poinformować o tem wszystkie sklepy i sklepy, sprzedające broń palną krótką i myśliwską i zobowiązać je do sprzedawania broni tylko na podstawie „Pozwoleń na kupno broni”.

Pokwitowanie kupującego winno być przechowane u sprzedającego dla kontroli w ciągu trzech lat.

Jednocześnie należy pouczyć organa policji państwowej, że pozwolenia na broń ważne są tylko na broń w nich wymienioną i broń posiadana winna odpowiadać, co do numeru, systemu i kalibru, broni wymienionej w pozwoleniu.

Z wszelką inną bronią należy postępować, jak z bronią posiadaną bez pozwolenia i posiadaczy jej pociągać do odpowiedzialności w myśl postanowień Dekretu z dnia 25 stycznia 1919 r.

4. W sprawie wydawania pozwoleń na broń oficerom rezerwy nastąpi oddzielne zarządzenie po porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wojskowych.
5. Na podstawie porozumienia z Ministerstwem Rolnictwa i Dóbr Państwowych znosi się wydawanie pozwoleń na broń funkcjonariuszom leśnym lasów państwowych przez władze administracyjne I instancji. Funkcjonariusze ci (urzędnicy, straż leśna) w myśl art. 63 i 64, obowiązującej dotychczas u-

stawy leśnej wyd. 1905 r. (Zb. Praw Imp. Ros. I. VIII cz. I) otrzymują broń i pozwolenia na jej używanie od swojej władzy przełożonej. Nadleśnictwa, względnie inne władze leśne, upoważnione przez Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych do wydawania takich pozwoleń będą przysyłały władzom administracyjnym I instancji wykaz wszystkich funkcjonariuszy leśnych, którzy otrzymali prawo noszenia broni, oraz zawiadamiały o każdym nowym funkcjonariuszu, który takie prawo otrzyma z podaniem jego personalji. Władze administracyjne winny prowadzić ewidencję tych funkcjonariuszy i w razie, gdyby ustalone zostało, że poszczególny funkcjonariusz nie powinien w interesie bezpieczeństwa publicznego lub z innego powodu posiadać broni palnej, Starosta (Komisarz Rządu) może wystąpić z umotywowanym wnioskiem do władzy przełożonej takiego funkcjonariusza o pozbawienie go prawa noszenia i używania broni. Funkcjonariuszowi takiemu będzie wówczas odbierana broń przez jego władze, względnie będzie on pozbawiony prawa używania broni do czasu urzędowego przeprowadzenia dochodzenia, co do stawianych mu zarzutów.

Urzędnicy i straż leśna lasów państwowych otrzymywać będą od swej władzy urzędowe pozwolenia z pieczęcią i podpisem na prawo noszenia i używania broni z wyszczególnieniem rodzaju broni i stanowiskiem danego funkcjonariusza i pozwolenie takie będzie wystarczającym dowodem na prawo posiadania broni.

Pozwolenia te funkcjonariusze leśni obowiązani są okazywać na żądanie organom policji. Organa policji mają prawo sprawdzenia tych dowodów, winny jednak bezwzględnie wstrzymać się od wszelkiej interwencji wobec personelu leśnego lasów państwowych, o ile nie zachodzi uzasadnione podejrzenie bezprawnego posiadania broni lub przestępstwa.

W tych ostatnich wypadkach broń może być odebrana jednakże winna być o tem niezwłocznie zawiadomiona w drodze służbowej władza przełożona danego funkcjonariusza.

Wobec częstych wypadków nieuzasadnionego odbierania broni straży leśnej lasów państwowych lub innego niewłaściwego zachowania się organów policji państwowej wobec funkcjonariuszy leśnych na co wielokrotnie skarżyło się Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych, należy pouczyć organa policji, że każde nieuzasadnione wystąpienie wobec personelu lasów państwowych, odbieranie im broni podczas pełnienia służby i t. p. będzie karane.

Jednocześnie Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, że w myśl obowiązującej dotychczas rosyjskiej ustawy gospodarstwa wiejskiego wyd. 1903 r. (Zb. Pr. Imp. Ros. Tom XII cz. II), pozwolenie na prawo polowania wydają personelowi lasów państwowych władze administracyjne.

W myśl art. 324, 329, 334 i 369 przytoczonej ustawy pozwolenia te winny być wydawane bezpłatnie. Wszelkie zatem żądanie opłaty za karty łowieckie od funkcjonariuszy leśnych lasów państwowych (np. wyższego stopnia służbowego i t. p.) jest bezpodstawne i władze administracyjne winny wydawać karty łowieckie bezpłatnie tak urzędnikom, jak i personelowi niższemu lasów państwowych, jednak tylko na wniosek ich władzy o przysługującym im prawie polowania z podaniem rewiru na gruntach państwowych w którym mogą to prawo wykonać. Rewir ten winien być w karcie łowieckiej zaznaczony.

O ile funkcjonariusz zarządu lasów państwowych pragnie polować nie na przyznanym mu rewirze państwowym, lecz na innym obszarze, np. prywatnym lub gminnym winien wówczas zastosować się do wszystkich przepisów obowiązujących osoby prywatne, t. j. posiadać odpowiedni teren, uiścić opłatę za kartę łowiecką i t. d.

Postanowieniami niniejszego paragrafu znosi się okólnik z dnia 11 czerwca 1919 r. (Dzen. Min Spr. Wew. Nr. 38 poz. 499) oraz ustęp drugi drugiego zdania par 5-go okólnika Nr. 201 z dnia 14 czerwca 1920 r. Jednocześnie zechce Pan Wojewoda (Komisarz Rządu) uchylić, wszystkie wydane ewent. przez siebie zarządzenia, sprzeczne z powyższymi postanowieniami.

6. Na ostatniej stronie pozwolenia na broń znajdują się rubryki o ilości sprzedanego posiadaczowi pozwolenia, prochu śrutu i naboł. Należy zobowiązać właścicieli sklepów i składów z amunicją, aby sprzedaży tej amunicji dokonywali tylko za okazaniem pozwolenia na broń i każdą sprzedaną ilość wpisywali w odnośnej rubryce, zaopatrując tę adnotację datą i podpisem ewent. pieczęcią. Sprzedana amunicja winna być każdorazowo wpisywana do książki kontroli z odnotowaniem nazwiska kupującego oraz numeru i miejsca wystawienia przedstawionego pozwolenia. Zaznacza się przytem że właściciele sklepów i składów z bronią tak przy sprzedaży broni, jak amunicji o ile osoba kupującego jest im nieznaną, mogą żądać oprócz pozwolenia na kupno broni lub pozwolenia na broń również dowodu legitymacyjnego (tymczasowego dowodu osobistego, legitymacji urzędniczej lub paszportu) dla upewnienia się, co do tożsamości osoby.

7. Wobec wynikłych kilkakrotnie wątpliwości, co do wydania pozwoleń na broń obywatelom państw obcych, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, że pozwolenia takie mogą być wydawne na ogólnych zasadach, jednakże władze administracyjne winny tu postępować ze szczególną ostrożnością i pozwolenia takie wydawać tylko po dokładnem zbadaniu, czy petent zasługuje na zaufanie.

W razie potrzeby władza administracyjna może żądać przedstawienia poręczenia dwóch najzupełniej wiarogodnych osób, obywateli polskich, zamieszkałych na miejscu i posiadających na miejscu i własność nieruchomości. Poręczenia takie winny być zawsze wymaganiem przy wydawaniu pozwoleń na broń myśliwską i kart łowieckich.

Poręczyciele, w myśl art. 367 ustawy o gospodarstwie wiejskiem. odpowiadają majątkowo za obco-krajowca w razie naruszenia przepisów o polowaniu.

Warszawa, dn. 30 listopada 1921.

Nr B. P.-2775.

Minister:

(—) St. Downarowicz w. r.

POZWOLENIE

na kupno broni palnej

(do wypełnienia z urzędu)

Nr.....

P..... zamieszka-

temu.....

udziela się pozwolenia na kupno.....

(ilość)

(rodzaj broni).

Pozwolenie to ważne jest do dnia.....

(literami)

19.....r. i w ciągu tego terminu winno być wymienione na pozwolenie na broń.

Po upływie powyższego terminu pozwolenie niniejsze nie służy jako dowód uprawniający do kupna oraz do posiadania i noszenia broni.

.....dnia.....19.....r.

Starosta (Komisarz Rządu)

m. p.

(—) Podpis

(Do wypełnienia przez sprzedającego)

Na podstawie powyższego pozwolenia sprzedałem

P.....

(rodzaj broni). (numer system, kaliber c c. t.)

zapisany w książce kontroli pod poz.....

.....dnia.....19.....r.

(—) Podpis

(pieczęcią firmowa)

Na zasadzie pozwolenia Starostwa (Komisarzatu Rządu

w.....Nr.....dn.....19.....r.

kupilem

niniejszem potwierdzam.

.....dnia.....19.....r.

(podpis)

A d r e s;

6.

*Komunikat Ministerstwa Spraw Wewnętrznych
w sprawie pobierania Komunalnych opłat kancelaryjnych w znaczkach.*

Ministerstwo Skarbu zgodnie z wnioskami Ministerstwa Spraw Wewnętrznych wyraziło ostatecznie zgodę na udzielenie zwiazkom komunalnym zezwolenia na pobieranie opłat od podań wnoszonych do urzędów komunalnych w znaczkach, z zastrzeżeniem, by znaczki te formą i zewnętrznym wyglądem nie przypominały w niczem państwowych znaczków stemplowych, w szczególności zaś rysunek tych znaczków nie może przedstawiać godła państwowego.

Przy ustaleniu jednolitego wzoru takich znaczków dla wszystkich zwiazków komunalnych Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zamierza ewentualnie zużytkować istniejące wzory znaczków wprowadzonych w swoim czasie przez niektóre zwiazki komunalne, o ile wzory te ze względu na swą formę i wartość estetyczną do tego celu nadawać się będą.

Pan Wojewoda zechce przeto zlecić Przewodniczącym Wydziałów Powiatowych, aby w terminie jak najszybszym przesłali urzędowi wojewódzkiemu wzory wspomnianych znaczków, używanych na terenie powiatu, i przedłożyć je następnie Ministerstwu Spraw Wewnętrznych.

Warszawa dn. 5 listopada 1921 r.

Nr. 5. Z-2125

za. MINISTRA

(-) J. B e k w. r.

Dyrektor Departamentu.

7.

*Komunikat Wojewody w sprawie uchwał Rad
miejskich wymagających obecności kwalifikowanej
większości członków Rady.*

W myśl art. 33 Dekretu o Samorządzie miejskim z dnia 4 lutego 1919 r./Dz. Pr. Nr. 13 poz. 140/ do powzięcia przewidzianych w tym artykule uchwał niezbędną jest zawsze obecność co najmniej 2/3 członków Rady Miejskiej/ t. j. radnych i członków magistratu-patrz art. 12 pomienionego Dekretu/.

Wobec powyższego M. S. Wew. reskryptem z d. 9. b. m. Nr. S. M. 2457 wyjaśniło, że do spraw wymagających na podstawie art. 33 Dekretu o samorządzie miejskim kwalifikowanej większości, postanowienia art. 31 tegoż Dekretu w żadnym razie stosowane być nie mogą.

Powyższe polecam przyjmując do ścisłego i bezwzględ-
nego zastosowania.

Białystok, dn. 16 listopada 1921 r.

L. S.m¹ 1623/80

Wojewoda:

Popielawski

B.

W sprawach weterynaryjnych.

8.

*Okólnik Nr. 31. Wojewody do Starostów w
sprawie dozoru fachowego nad targowicami, rzeź-
niami, rakarniami i grzebowiskami zwierząt.*

Z przedłożonych tu-w myśl okólnika z dnia 11/1 921 r. b. 643/1 sumaryczny i sprawozdanie o stanie zakładów utylizacyjnych okazało się, że targowice, rakarnie i grzebowiska, (o ile one tu wogóle egzystują) są zakładane w nieodpowiednich miejscach, nader prymitywnie urządzone i po większej części bez dozoru fachowego z braku komunalnego dozoru weterynaryjnego.

Nadto świadectwa pochodzenia (paszporty) zwierząt domowych, surowca zwierzęcego pochodzenia i paszy wydają (wbrew zasadniczym zarządzeniom) często dowolnie osoby do tego przez żadną Władzę nieupoważnione, wobec czego dostają się do obrotu handlowego na targi, do rzeźni etc. pojedyncze sztuki niewiadomego pochodzenia, często podejrzane, a nawet dotknięte chorobami zakaźnymi roznoszące zazwyczaj po kraju zarazę, na czem cierpi społeczeństwo i skarb Państwa, placąc za wybijanie tychże,

Pozatem wiadomem jest, iż zwierzęta domowe ulegają dość często przeróżnym, a nawet zakaźnym chorobom, a będąc w ciągłej styczności z ludźmi, mogą choroby te przenosić na nich (np. pryszczycę, gruźlicę, nosaciznę, wąglik i wściekliznę) dla tej już samej przyczyny należałoby zwrócić na ich zdrowostan jak najspieszniejszą uwagę i sumienniejszą zająć się nimi.

Z tych więc powodów i w celu uniknięcia dotychczasowych szkodliwych stosunków, wpływających ujemnie na zdrowostan żywego inwentarza, koniecznem jest aby P. P. Starostowie rozpatrzyli corychlej powyższe sprawy i zajęli się jak najspieszniej:

- a) uporządkowaniem dozoru weterynaryjnego nad ruchem zwierzętami domowymi i surowcami produktami pochodzenia od zwierząt;
- b) wprowadzeniem świadectw pochodzenia przez ludzi kompetentnych wydawanych;

urządzeniem rzeźni, grzebówisk i targowic, ustanawiając nad nimi dozór fachowy, co da możliwość utrzymania ścisłej kontroli nad zwierzętami, ich zdrowotnością i przyczyni się skutecznie przy tępieniu chorób zakaźnych.

Dla szybkiego i skutecznego załatwienia tych spraw niecierplących zwłoki należałoby utworzyć w powiecie komisję z ludzi fachowych i chętnych, celem rozpatrzenia się w dotychczasowej sytuacji, zebrania konkretnych danych i utworzenia celowego planu działania,

O zarządzeniach jakie w powyższej sprawie będą podjęte w powiecie, zechce Pan Starosta powiadomić niezwłocznie tutejsze Województwo.

Białystok, dn. 2 listopada 1921 r.

L; 1241/6-R, W.

Wojewoda:

Popielawski w. r.

C.

W sprawach Pracy i Opieki Społecznej

9.

Okólnik N 95 Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w sprawie nakładania kar za przekroczenia ustawy z dnia 11 marca 1921 r., o załatwianiu zatargów zbiorowych między pracownikami, a pracodawcami.

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej pismem z dnia 29. 8 1921 r. Nr. 982/ Y zakomunikowało, co następuje:

Kary za przekroczenia art. 6. 7 i 14 ustawy z dnia 1/ 8- 1919 r. o załatwianiu zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami i pracownikami rolnymi (Dz. Pr. Nr. 65 p. 394/ wymierzane były w trybie art. 12 Dekretu tymczasowego o urządzeniu i działalności Inspekcji pracy. Postanowienia obwodowych Inspektorów Pracy, względnie Głównego Inspektora Pracy przesyłane były władzom administracyjnym do wyekzekwowania, i żadnej zwłoki w ściąganiu kar pieniężnych nie było.

Obecnie ustawa z dnia 11 marca r. b. (Dz. Ust. Nr. 26. poz. 147 w przedmiocie zmiany Ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. o załatwianiu zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami i pracownikami rolnymi, podwyższając kary do 100.000 M. względnie 200.000 Mk. artykułem 6 zmieniła tryb postępowania w ten sposób, że kary w drodze administracyjnej wymierza Starosta, a Inspektor pracy zawiadamia tylko władze administracyjne o przekroczeniach art. 6. 7 i 14 wspomnianej ustawy.

Podwyższenie kar było wywołane uchylaniem się od udziału w Komisjach Rozjemczych członków wybranych lub delegowanych przez związki, co miało miejsce w okresie od sierpnia roku z. do marca r. b. Ustawowo powołane te Komisje Rozjemcze regulują

zatargi pomiędzy pracodawcami i pracownikami rolnymi w zakresie nadanym tym Komisjom normują stosunki rolne i tym sposobem przyczyniają się do utrzymania spokoju i porządku w Rzeczypospolitej.

Skutek podwyższenia kar był pożądanym i Komisje Rozjemcze w kwietniu r. b. były uruchomione. Jednak i obecnie są wypadki przekroczenia wyżej wspomnianych art. ustawy. Inspektorowie pracy niezwłocznie zawiadamiają o tem Starostów, władze zaś administracyjne niezbyt szybko te kary wyznaczają i ściągają. Rezultatem tego jest fakt, że osoby nieukarane grzywną przy powtórnej wezwaniu nie stawiają się również i Kom. Rozjemcze nie mogą się odbywać. A na Komisje wyznaczone są sprawy, zjeżdżają się strony, świadkowie i w rezultacie tego, że Komisja nie mogła się odbyć z winny niestawienia się członków, pozostaje zamęt i niezadostatek mas robotniczych, szukających w Komisjach Rozjemczych rozstrzygnięcia ich sporów z pracodawcami. Stwarzanie takich sytuacji za względów tylko na utrzymanie spokoju jest bardzo niepożądane.

O powyższem zechce Pan Wojewoda zawiadomić podwładne władze administracyjne I-ej Instancji z poleceniem, by zawiadomienia i wnioski Inspektorów Pracy w przedmiocie nakładania kar za przekroczenia art. 3 i 4 Ustawy z dnia 11 marca b. r. (Dz. Ust. 26 poz. 147) były rozpatrywane niezwłocznie i wymierzane kary pieniężne ściągane z należytych pośpiechem.

Warszawa dn. 6. października 1921 r.

Nr. A. K.—918.

za MINISTRA

(—) *Kuczyński w. r.*

Podsekretarz Stanu

10.

Komunikat Wojewody do wszystkich Starostów, Prezydentów miast wydzielonych w sprawie pomocy dla reemigrantów z Niemiec.

Na zasadzie rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 3/IX r. b. Nr. 19701 utworzony został przy Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej „Stały Międzyministerjalny Komitet dla uregulowania opieki państwowej nad reemigrantami z Rzeszy Niemieckiej”. Wobec spodziewanego napływu reemigrantów polskich z Niemiec, w pierwszym rzędzie z powiatów górnośląskich, pozostawionych państwu niemieckiemu, zadaniem Komitetu jest jak najspieszniej przyjść im z pomocą. Chodzi o zatrudnienie przy warsztatach pracy reemigrantów; — robotnikami najemnymi zajmują się państwowe urzędy pośrednictwa pracy, które otrzymały w tym względzie szczegółową instrukcję. Pozostaje atoli duża ilość reemigrantów, którzy będąc w posiadaniu pewnej sumy pieniędzy, nie przekraczającej 30.000 mk. niemieckich na rodzinę mogliby nabyć lub wejść do spółki z właścicielami drobnych warsztatów-rzemieślniczych, przyczyniając się dzięki swym kwalifikacjom zawodowym oraz pracowitości, wytrwałości, do podniesienia drobnych przemysłów

krajowych. Następnie wchodzi tu w rachubę przedsiębiorstwa gospodnie (oberże, hotele i t. p.), któreby mogły być przez nich nabyte lub powołane do życia ze względu na odczuwany brak należycie prowadzonych przedsiębiorstw tego rodzaju na prowincji. Wreszcie należy mieć na względzie drobne warsztaty pracy na roli, gdzieby reemigranci, prócz rolnictwa, mogli uprawiać rzemiosła, jakich się nauczyli za granicą.

Dla ułatwiania Komitetowi jego działalności p. p. Starostwie winni szerzyć w społeczeństwie ideę współpracy z tym Komitetem i przyczynić się do popularyzowania chętnego przyjmowania reemigrantów do polskiego życia gospodarczego. Celem rozszerzenia podstaw swej działalności Komitet projektuje zorganizowanie współdziałania ze społecznymi komitetami pomocy reemigrantom z Niemiec, które działają w Poznaniu i Wilnie.

Wszelkie dane, potrzebne Komitetowi, zechcą p. p. Starostowie nadsyłać według załączonego schematu B. do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej przez Wojewódzki Wydział Pracy i Opieki Społecznej.

Białystok, dn. 28 listopada 1921 r.

Nr. P. O. 153/2

Za Wojewodę:

M. Bogdański.

Załącznik do pisma Nr. 153/2.

S C H E M A T: B.

— (Drobne warsztaty przemysłowo-handlowe)

Grupa I — Warsztaty do nabycia

Grupa II — Warsztaty do których reemigranci mogliby wejść jako wspólnicy z kapitałem lub wiedzą zawodową.

Grupa III — Warsztaty mogące powstać.

Dla wszystkich grup potrzebne następujące informacje (z odpowiednimi modyfikacjami)

1. Miejscowość (dokładny adres)
2. Rodzaj przedsiębiorstwa
3. Lokal (własny czy wdzierżawiony, warunki najmu, stan zabudowania i t. p.),
4. Liczba osób zatrudnionych,
5. Warunki prowadzenia przedsiębiorstwa (pod względem technicznym),
6. Rentowność lub zyski przewidywane
7. Cena kupna lub potrzebny kapitał,
8. Jakież obciążenia (długi, hipoteka i t. p.)
9. Komunikacje (drogi, oddalenie od kolei i t. p.)
10. Inne wiadomości.

11. Uwagi.

Informacje należy podawać b. szczegółowo.

D.

W sprawach szkolnych.

11.

Okólnik Nr. 113 Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w sprawie zapomóg na wpisy szkolne dla dzieci funkcjonariuszy państwowych, uczęszczających do szkół prywatnych.

Rada Ministrów postanowiła na posiedzeniu dnia 20 października r. b. przedłużyć na pierwsze półrocze roku szkolnego 1921/22 moc obowiązującą uchwały Rady Ministrów z dnia 7 września 1920 r. dotyczącą pokrycia ze Skarbu Państwa części wpisowego za dzieci niezasobnych funkcjonariuszy państwowych i zawodowych wojskowych, uczęszczające do prywatnych szkół średnich ogólnokształcących i zawodowych.

W wykonaniu uchwały Rady Ministrów z dnia 20 października r. b. stosować należy następujące zasady udzielenia funkcjonariuszom państwowym (zawodowym wojskowym) zapomóg na opłaty wpisowego (czesnego) za dzieci, pobierające naukę w prywatnych szkołach średnich ogólnokształcących i zawodowych:

- 1) funkcjonariusze państwowi (zawodowi), którym wedle obowiązujących przepisów o uposażeniu przysługuje prawo do dodatku rodzinnego za dzieci, pragnący korzystać z wymienionej wyżej uchwały Rady Ministrów, winni składać w drodze służbowej, do swych przełożonych władz asygnujących odpowiednio podania z załączeniem zaświadczenia dyrektora prywatnej szkoły ogólnokształcącej, względnie zawodowej, do której ich dzieci uczęszczają, oraz oświadczenia, że nie są w możności pokryć z własnych dochodów wpisowego (czesnego) za dzieci. Podania te funkcjonariusze mają składać przed 15 listopada 1921 r.
- 2) w podaniu petent winien stwierdzić, czy zwracał się do Zarządu szkoły odnośnie o zwolnienie dziecka od opłaty wpisowego (czesnego) w I-em półroczu roku szkolnego 1921/22, czy uzyskał to zwolnienie i w jakiej wysokości, jak również, czy dziecko petenta korzysta z przeznaczonego na opłatę wpisową (czesnego) stypendjum, a jeśli tak, to kto i w jakiej wysokości stypendjum to udzielił, wreszcie petent powinien zaznaczyć, czy opłata wpisowa (czesna) w całości lub w części została za dziecko jego wniesiona przez instytucje prywatne (np. t. zw. Koło wpisów szkolnych, Koło przyjaciół młodzieży, Koło b. wychowanców szkoły i t. d.),
- 3) w zaświadczeniu Dyrekcja szkoły ogólnokształcącej, względnie zawodowej winna podać:
  - a) klasę do której dziecko funkcjonariusza państwowego uczęszcza,

- b) wysokość obowiązującej w I półroczu roku szkolnego 1921/22 opłaty wpisowej (czesnego) w tej klasie,
  - c) czy funkcjonariusz w tem półroczu zwracał się do Zarządu szkoły z podaniem o uwolnienie dziecka od opłaty wpisowej, względnie chesnego.
  - d) czy dziecko funkcjonariusza w tem półroczu zostało zwolnione od opłaty wpisowej (czesnego) i w jakiej wysokości,
  - e) czy opłata wpisowa za dziecko funkcjonariusza całkowicie lub częściowo została w danym półroczu pokryta z funduszków stypendjalnych lub przez instytucje prywatne.
  - f) czy szkoła należy do typu szkół średnich ogólnokształcących lub zawodowych.
- 4) na podstawie złożonego, podania odnośna władza asygnująca rozstrzyga, czy i w jakiej wysokości petentowi ze względu na jego niezamożność należy przyznać zapomogę ze Skarbu Państwa; przy określaniu wysokości zapomogi, władza asygnująca trzymać się będzie następujących zasad:
- a) przyznana zapomoga nie może być większa od połowy wpisowego (czesnego) obowiązującego w I półroczu roku szkolnego 1921/22 w danej szkole i klasie.
  - b) na dzieci, zwolnione w I-em półroczu 1921-22 od opłaty wpisowej (czesnego) przez Zarząd szkoły w całości lub do połowy funkcjonariusz zapomogi nie otrzymuje.
  - c) na dzieci, zwolnione w tem półroczu od opłaty wpisowej (czesnego) przez Zarząd szkoły na kwotę mniejszą, niż połowa obowiązującej w tem półroczu opłaty wpisowej (czesnego) funkcjonariusz może otrzymać zapomogę do wysokości kwoty, która łącznie z uzyskaną ulgą wpisowego (czesnego), nie przekracza połowy obowiązującej w tem półroczu opłaty wpisowej (czesnego),
  - d) na dzieci, które otrzymują z funduszków państwowych lub prywatnych stypendjum na opłatę wpisową (czesną), a także na dzieci, za które opłata wpisowa została wniesiona przez instytucje prywatne (patrz punkt 2) funkcjonariusz otrzymuje zapomogę, której wysokość określa się według wskazówek, podanych pod lit. b, c.
- 5) w razie wątpliwości czy dana szkoła należy do typu szkół średnich ogólnokształcących lub zawodowych, oraz, czy w danym mieście istotnie brak wolnych miejsc w szkołach państwowych Władza, powołana do rozstrzygania podania, może się zwrócić do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, wzgl. do Kuratorium odpowiedniego Okręgu Szkolnego o wyjaśnienie.
- Opinia w tej drodze uzyskana jest miarodajną
- 6) wykaz udzielonych zapomóg przestać należy Ministerstwu Spraw Wewnętrznych z wymienieniem:

- a) nazwiska i imienia funkcjonariusza,
- b) nazwiska i imienia ucznia
- c) szkoły i klasy, do której uczęszcza dziecko,
- d) wysokości obowiązującej w danym półroczu opłaty wpisowej,
- e) wysokości ulgi wpisowej
- f) wysokości stypendjum, wzgl. kwoty którą wniosły za dziecko funkcjonariusza na rachunek wpisowego instytucje prywatne,
- g) wysokości udzielanej zapomogi.
- c) uwag władzy asygnującej.

Wykazy te przysyłać należy po ukończeniu I-go półrocza roku szkolnego 1921/22 przed 1 marca 1922 r.

7) wydatek z tytułu przyznanej zapomogi asygnować należy na par. 2 poz 2-b, budżetu.

Powyższe podaje do wiadomości na podstawie reskryptu Ministerstwa Skarbu z dnia 29 października b. r. L: 18804 D. B.

Warszawę dn. 7 listopada 1921 r.

Nr Pr. B-4341

za Ministra

(—) *Dunikowski w. r.*

Podsekretarz Stanu.

12.

Okólnik Nr. 126 Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w sprawie opalu dla szkół powszechnych.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publ. zawiadomiło Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, że przez obojętność opieszłość, niektórych organów samorządu gmin wiejskich i miejskich szkoły nie były w porę zaopatrzone w opał, co uniemożliwiło prawidłowe ich funkcjonowanie.

Aby uniknąć podobnego stanu rzeczy w bieżącym roku szkolnym, zechce Pan Wojewoda zwrócić się bezwzględnie do wszystkich organów samorządowych na podległym Panu terytorjum z odpowiednim wezwaniem w tej sprawie, w którym należy zaznaczyć, że organa samorządowe, winny bez żadnego nacisku ze strony organów rządowych dbać o prawidłowe funkcjonowanie szkół, i że w żadnym wogóle razie nie mogą uchylać się względnie wykonywać opieszale obowiązku pewnych świadczeń na rzecz szkół w danym razie dostarczania w porę opalu.

W razie jeżeli niektóre gminy niedostatecznie uświadomią sobie te obowiązki i w dalszym ciągu nawet od dostarczenia opalu dla szkół powszechnych będą się uchylały, użyje Pan Wojewoda całego swego wpływu i skorzysta z przysługujących Mu uprawnień aby te gminy zmusić do zaopatrzenia szkół w opał i niedopuszcząć z braku opalu przerwy w nauczaniu. Nadzór nad

wykonaniem wydanych zarządzeń powierzy Pan Wojewoda władzom nadzorczym pierwszej instancji nad samorządowem gmin wiejskich i miejskich.

Warszawa dn. 24 listopada 1921 r.

Nr Sm. 2932

IV.

Obwieszczenia Urzędu Wojewódzkiego.

13.

Zarejestrowane Stowarzyszenia.

- 1) Dnia 2 listopada 1921 r. został zarejestrowany pod poz. 66 Związek rzemieślników żydów w Białymstoku.
- 2) Dnia 28 listopada 1921 r. zostało zarejestrowaniem pod poz. 67. Towarzystwo straży pożarnej ochotniczej w Wołkowysku.
- 3) Dnia 30 listopada 1921 r. zostało zarejestrowaniem pod poz. 68 Towarzystwo straży ogniowej ochotniczej w Świsłoczy.

14.

Unieważnione dokumenty.

Urząd Wojewódzki ogłasza, że po przeprowadzonych dochodzeniach zostają unieważnione następujące dokumenty:

- 1) Dowód osobisty wydany przez Powiatową Komendę Policji Państw. w Białymstoku dla Racheli Grodzieńskiej zamieszkałej w Białymstoku.
- 2) Paszport zagraniczny wydany przez Starostwo w Białymstoku dla Jakóba Wałacha zamieszkałego w Białymstoku.
- 3) Paszport niemiecki wydany przez byłe władze okupacyjne dla Jankiela Abramowicza zamieszkałego w Białymstoku.
- 4) Karta pobytu wydana przez Starostwo w Białymstoku L: 430 dla zamieszkałego w Białymstoku Chaima Bassa.
- 5) Poświadczenie wydane przez Powiatową Komendę Policji Państw. dla Illewickiego Enocha zamieszkałego w Białymstoku.
- 6) Paszport zagraniczny wydany przez Starostwo w Augustowie L: 704 dla Arona Zejdka zamieszkałego w Augustowie.
- 7) Zaświadczenie tożsamości osoby wydane przez Powiatową Komendę Policji Państwowej w Białymstoku dla Rubina Kapłana zamieszkałego w Białymstoku.
- 8) Dowód osobisty wydany przez Powiatową Komendę Policji Państwowej w Białymstoku do L: 12355 dla Elkona Mendla zamieszkałego w Białymstoku.
- 9) Legitymację wydaną przez Powiatową Komen-

dę Policji Państwowej w Białymstoku dla Luby Bludz zamieszkałej w Białymstoku.

- 10) Legitymację wydaną przez Powiatową Komendę Policji Państwowej w Białymstoku dla Nochmana Suchowolskiego zamieszkałego w Białymstoku.
- 11) Paszport niemiecki Dory Kurcówny zamieszkałej w Białymstoku,
- 12) Dokument osobisty wydany przez Magistrat m. Ostrołęki 1914 r. dla Nosem Mejera Pierzmiańskiego zamieszkałego w Ostrołęce.
- 13) Dowód osobisty wydany przez Powiatową Komendę Policji Państwowej w Białymstoku z dnia 21 marca 1921 r. do L: 4046 dla Ejdlil Najman zamieszkałej w Białymstoku.
- 14) Legitymację wydaną przez Powiatową Komendę Policji w Białymstoku z dnia 27 marca 1921 r. do L: 648 dla Abrama Matusa zamieszkałego w Białymstoku.
- 15) Dowód osobisty wydany przez Starostwo w Łomży z dnia 13 kwietnia 1921 r. do L: 1655 dla Ajzika Szymona Słowatysa zamieszkałego w Łomży
- 16) Dowód osobisty wydany przez Powiatową Komendę Policji Państwowej w Białymstoku z dnia 2 września 1921 r. dla Owsieja Lew, zamieszkałego w Białymstoku.
- 17) Kartę pobytu wydaną przez Starostwo w Łomży z dnia 26 września 1921 r. za Nr. 510 dla Piotra Ignatjewa zamieszkałego w Łomży.
- 18) Tymczasowy dowód osobisty wydany przez Urząd gminy Bogusze z dnia 14 października 1921 r. do L: 4 dla Władysława Bukowskiego, zamieszkałego we wsi Boczek gm. Bogusze pow. Szczuczynski.

V.

Wykaz ważniejszych ustaw, rozporządzeń i okólników ogłoszonych.

15.

W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej

Nr 87 z dnia 8 listopada 1921 r.

635. Ustawa z dn. 18 października 1921 r. w przedmiocie uzupełnienia art. 3, ustawy tymczasowej z dn. 2 sierpnia 1919 r. o organizacji władz administracyjnych II instancji.

Nr 89 z dnia 12 listopada 1921 r.

656. Ustawa z dn. 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych.

662. Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 1 września 1921 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Dóbr Państwowych i Skarbu w przedmiocie dostar-

czania drzewa opałowego instytucjom i osobom uprawnionym, w okresie zimowym 1921/22 r.

Nr 91 z dnia 18 listopada 1921 r.

671. Ustawa z dn. 26 października 1921 r. o popieraniu publicznych przedsięwzięć meljoracyjnych.

674. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 12 października 1921 r. w przedmiocie zmiany rozporządzenia wykonawczego z dnia 30 stycznia 1920 r. do ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów Skarbowych.

Nr 92 z dnia 24 listopada 1921 r.

679. Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dn. 1 października 1921 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych i Ministrem Skarbu w przedmiocie ustanowienia cen drzewa budulcowego, zajętego w lasach prywatnych na cele odbudowy,

Nr 93 z dnia 30 listopada 1921 r.

686. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 10 listopada 1921 r. w przedmiocie wykonania ustawy emerytalnej funkcjonariuszów państwowych z dnia 28 lipca 1921 r.

16.

W Monitorze Polskim.

Nr. 229 z dn. 8 października 1921 r.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 15 września 1921 r. w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej ustawy z dn. 15 lipca 1920 r. o wykonaniu reformy rolnej na województwa Nowogródzkie, Poleskie, i Wołyńskie oraz na powiaty Grodzieński, Wołkowyski i Białowieski województwa Białostockiego, (Dz. Ust. R. P. Nr. 81 z 1921 r. poz. 599.)

Nr. 242 z dn. 24 października 1921 r.

Rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 26 września 1921 r. w przedmiocie rozciągnięcia na województwa Nowogródzkie, Poleskie, Wołyńskie, oraz na powiaty Grodzieński, Wołkowyski i Białowieski Województwa Białostockiego mocy obowiązującej dekretu z dnia 31 października 1918 r. o opiece nad zabytkami sztuki i kultury. (Dz. Ust. R. P. Nr. 83 z 1921 r. poz. 585.)

Nr. 245 z dn. 27 października 1921.

poz. 306. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dn. 19 października 1921 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów pokoju w powiecie Bielskim w Okręgu Sądu Okręgowego w Białymstoku.

Nr. 248 z dn. 31 października 1921 r.

poz. 307. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 19 października 1921 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów pokoju w powiecie Białostockim w Okręgu Sądu Okręgowego w Białymstoku.

Nr 249 z dnia 2 listopada 1921 r.

poz. 308. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z 19 października 1921 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów pokoju w powiecie Sokólskim w okręgu Sądu Okręgowego w Białymstoku.

Nr 263 z dnia 18 listopada 1921 r.

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 18 października 1921 r. w przedmiocie przedłużenia terminu wymiany oraz zwrotu Urzędowi pożyczek państwowych świadectw tymczasowych obligacji 5% pożyczki państwowej z roku 1920. (Dz. Ust. R. P. Nr. 87 z r. 1921. poz. 645).

Nr 269 z dnia 25 listopada 1921 r.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 14 października 1921 r. w przedmiocie przekazania pewnych uprawnień urzędu walki z lichwą powiatowym władzom administracyjnym. (Dz. Ust. R. P. z r. 1921. Nr. 88 poz. 650).

Nr 273 z dn. 30 listopada 1921 r.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dn. 3 września 1921 r. w przedmiocie zmiany i uzupełnienia rozporządzenia Min. Zdr. Publ. z dnia 1 lipca 1920 r. w przedmiocie urzędowych świadectw zdrowia. (Dz. Ust. R. P. z r. 1921, Nr. 89, poz. 663).

17.

w Dzienniku Urzędowym

Ministerstwa Spraw Wewnętrznych

295. Okólnik (76) Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dn. 23 sierpnia 1921 do wszystkich Wojewodów oraz Komisarza Rządu na m. stoł. Warszawę w sprawie ewidencji środków lokomocji etatu M. S. W. (z wyjątkiem Gł. Kom. Policji.)

299. Okólnik (82) Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 7 września 1921 r. do wszystkich Wojewodów oraz Komisarza Rz. na m. st. Warszawę w sprawie podwyższenia opłat za pozwolenia na broń i na prawo polowania.

318. Okólnik (78) Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dn. 28 września 1921 r. do wszy-

stkich Wojewodów, Gł. Kom. Pol. P, oraz Komisarza Rz. na st. m. Warszawę w sprawie opłaty stęplowej od umów z pracownikami państwowymi,

322. Okólnik (95) Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dn. 6 października 1921 r. do wszystkich Wojewodów w sprawie nakładania kar. za przekroczenia ustawy z dn. 11 marca 1921 r. o załatwianiu zatargów zbiorowych między pracownikami rolnymi.

362. Okólnik (101) Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dn. 16 października 1921 r. do wszystkich Dyrektorów Departamentów, Głównego Kom. P. P., Wojewodów, Komisarza Rządu w Cieszyńsku i Komisarza Rządu w Warszawie w sprawie przesyłania do Min. Spr. Zagr. wydawnictw urzędowych dla wymiany międzynarodowej.

Dział nieurzędowy

Obwieszczenie: W drugiej połowie listopada b. r. zagubiono legitymację urzędową wydaną Wice-Prezesowi Sądu Okręgowego w Białymstoku Stanisławowi Jankowskiemu przez Prezesa Sądu w dniu 6 lipca 1921 r. № 3.

Obwieszczenie: Posady pisarza gminnego, lub innej odpowiedzialnej poszukuje były legionista, obecnie urzędnik wojskowy IX klasy płacy z ładnymi świadectwami i rekomendacją, łaskawe oferty proszę kierować pod adresem: Naglik Władysław, Białystok, ul. Wąska № 8.

*Rocznik I/1921—Dziennik Urzędowy Województwa Białostockiego.
Pod kierownictwem Tad. Huzy i przy współpracy Ged. Chądzyńskiego.*

Polska Drukarnia B. Huppertca w Białymstoku, Rynek Kościuszk № 2. (przy kościele).

L. dz. № 118 22 r.